

Bjerager er - som navnet siger det - den gode eller skønne ager. Sagnet fortæller, at kirkens beliggenhed blev bestemt af, hvor to løsgående, hvide stude lagde sig for natten.

Bjerager kirke blev opført midt i 1100-tallet i romansk stil med senere gotisk tilvækst. Kirkens ældste dele, skibet og koret, består af kløvet kampesten med tilhuggede kvadre i hjørner og omkring vinduerne. I korets østgavl anes under kalklagene det vindue, hvorigennem morgensolen kastede lys over den første menigheds alterbord. Da var kirkerummet kortere og korbuen snæver, men omkring 300 år senere blev tårnet og våbenhuset lagt til. Rummet fik hvælvinger med kalkdekorationer, blomsterornamenter, hvoraf enkelte er afdækket bag prædikestolen og ved siden af Frobeniusorgelet fra 1975. I korets nordmur er indhugget en rund niche, hvori præstens stol stod skjult bag et forhæng.

Kirkens ældste inventar er døbefonten, hvis oprindelige hjemsted er ukendt. Fra 1859 tjente en grønmalet støbepjensopsats som døbefont, men i 1947 fik kirken som gave én af de mange granitfonte, der stod i parken ved Rathlousdal. Fonten er romansk arbejde fra 1200-tallet, hvor løvekroppe mødes i udhævede menneskehoveder, ligesom også hjørnerne på fodstykket er forsynet med ansigtsmasker. Løvebilledet – symbolet på styrke – er hentet fra Melleløsten. I de bibelske salmer har løven dæmonisk karakter. Haleduskenes størrelse symboliserer den styrke, hvormed magterne strider om menneskene.

Oluf Olufsen, snedker fra Hiemølle i Fruering sogn, skar renaissanceprædikestolen i 1613. Billeder af de 4 evangelister er anbragt mellem smalle over- og underfelter forsynet med skriftstederne: *"Sandelig siger jeg Eder, dersom nogen holder mit ord, hand skal ikke se døden!"* ... og nederst: *"Paa huilken sted jeg gør min Nafns ihukommelse, did vil jeg komme oc velsigne dig"*. Og endelig fra Salme 95: *"Dersom I hører Herrens røst i dag, da forhærdet icke Eders hjerter"*. Stolen prydes af korintiske tvillingsøjler og spændende løvemasker. Lydhimlen er tilføjlet 1619 af Oluf Olufsen.

Det er også renaissancestilen, som har formgivet kirkens altertavle, skåret af Oluf Olufsen i 1617 og opsat i 1625. Tavlen er en firsøjletavle med kartouchevinger og – topstykke, forsynet med Jerusalems tårne, frugtbarhedens aks og Jahves navn på hebraisk. Fodstykkets fyldning flankeres af fremspring med skåret Jesusmonogram. Midterfeltet afbilleder Kristus på korset mellem Maria og Johannes og den knælende Marie Magdalene. Baggrunden er Jerusalem by. På topfeltets opstandelsesmaleri ses den rødt kappeklædte Kristus og 3 skræmte soldater i forgrunden, i venstre side de 3 kvinder på vej til graven og i baggrunden Jerusalem. I fodfeltet står nadverordene fra Mattæusevangeliet 26, i storstykkets nordre smalfelt Salme 22 v. 7, i søndre felt Johannes' Åbenbaring kap. 1 v. 18. Ved opstillingen af altertavlen i 1625 måtte gulvet sænkes for at skaffe plads til den store tavle under hvælvingen.

(Degnestolen flyttet 2012 til konfirmandstuen i Randlev). Degnen havde sin plads under prædikestolen. Muligvis er Oluf Olufsen også mester for denne stol fra 1625, der er gjort i egetræ og har groteske ansigtsprofiler på gavlene. På profillisterne er indskåret forskellige degne navne og årstal.

På kirkens nordvæg hænger købmand og skipper i Bjerager sogn Thomas Matzøns epitafium. Han lod det gøre i god tid *"Gud til Ære oc Kierken til Beprydelse"*, ja, i så god tid, at hans dødsdato den 7. februar 1680 siden har måttet indføjes i teksten, og således at *"hans alder var 60 år"* klemmes ind mellem linjerne. Thomas Matzøn og hustruen Anne Nielsdatters knæler under Jesusbarnet i Betlehemsstalden. På tavlens storvinger ses englehoveder og 2 havfruehermer, den ene holdende et timeglas, den anden et kranium. Den knækkede gesims bærer til hver side en stående dydefigur: troen med kors og håbet med due og anker.

Salmenumretavle - 1909

Kirkens skib er en model af skoleskibet "Kjøbenhavn", bygget og givet af sømand Henry Birchall Nielsen, Dyngby. Ophængt 1939.

På tårnets nordvæg er i 1974 ophængt en præstetavle. Mest kendt blandt navnene er Blicher. Niels Blicher var gennem 27 år sognepræst i Randlev-Bjerager sogne, mens Steen Steensen Blicher selv virkede som kapellan for faderen fra 1811 til 1819. I samme tidsrum fungerede han som præstegårdsforpagter og som lærer ved seminariet, som faderen drev i præstegården.

Jochum Lauritzen Brorson, en fætter til digteren Hans Adolf Brorson, var, foruden at være dybt interesseret i naturvidenskab, en dygtig administrator og provst for Hads Herred.

Casper Ernst Polycarpussen Hartmann står for eftertiden som den, der byggede Randlev præstegård, det lange empirehus opført i pommersk egebindingsværk efter den berømte mordbrand i 1749, som Blicher fortæller om i "En jydsk Mordbrænderhistorie".

Andreas Osterman var, før han kom til Randlev-Bjerager, missionær på Grønland, og Chrilles Chrillesen deltog i modstandsbevægelsen under den tyske besættelse.

Lysekroner fra 1939 skænket af søskendeparret Karoline og Rasmus Lillemose.

Klokken i Bjerager kirke jamrer sig i uvejrstunder, siger sagnet, som også ved at berette om jomfruen, der i havsnød gav Herren lovning på 2 klokker til kirken for sin frelse. Hun slap i land og indfrieede løftet. Klokkerne blev fragtet fra Tyskland ad søvejen, men ved Tunø kom skibet ud i stærk storm, og sømændene lettede kniben ved at trille en af klokkerne udenbords. Til Bjerager kirke nåede så kun én klokke, som derfor vemodigt runger: "Mi maag æ drowned ... "Mi maag æ drowned ..." !

Sikkert er det at kirkens klokke blev støbt i Tyskland i 1630. Efter at have fået en revne i 1895, måtte den sendes til omstøbning. Den bærer nu indskriften:

"Med kjortel ny og liflig klang opstanden som af døde, jeg synger nu min sejrssang om livets morgenrøde".

Bjerager kirke

